

Bartha Blanka

Számadás

Erős voltam, a helyemet megálltam,
Életem során mindig valami csodát vártam,
Küzdöttem s kitartottam büszkén,
Ha szükség volt rám, rohantam tüstént.

Örökké azt akartam, reám büszkék legyenek,
S mennyire erőmből telik, most is úgy cselekszem.
Mindig a legjobbat adtam, s cserébe ugyanazt vártam,
Hogy a világban ez nem így van, akkor még nem láttam.

Szerettek s szerettem, gyűlöltek, én túrtem,
Megmaradtam jónak, éltem anyámhoz hűen.
Honnan volt erőm? Magam sem tudom,
De e játékot már jó ideje unom.

Jött a szenvedés, s e nagyúr elvett tőlem mindent,
Fülemben a fájdalom ördögi szókat hintett.
Szívem most fáj nagyon, lelkem égbe vágy,
Meggyötörte szegényt az igazságtalan világ.

Képe vagyok csupán egykori magamnak,
Szívembe minden nap apró ördögök harapnak.
Bánat vesz körül, rokonom a halál,
Félek és fázom, ijedten szólítgatom anyám.

Életemről ím számot adtam,
Választ nem vártam, nem is kaptam.
Így kell élnem s a fájdalmat bírnom,
Mert segítségül az angyalokat hiába hívom.